

<https://doi.org/10.26565/2074-8167-2023-52-04>
УДК 378.011(510)

Олена Миколаївна Друганова

доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна
площа Свободи 4, Харків, Україна, 61022
druganova_olena@ukr.net ORCID:0000-0002-5985-8293

Чжан Цзе

аспірантка кафедри освітології та інноваційної педагогіки
Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди,
вул. Алчевських, 29, Харків, Україна, 61166
e-mail: 419785422@qq.com ORCID: 0000-0003-3045-7645

**ОРГАНІЗАЦІЯ ФОРТЕПІАННОЇ ОСВІТИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ КНР
ЯК АКТУАЛЬНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА ПРОБЛЕМА**

Метою статті є аналіз актуальних питань організації фортеп'яної освіти в закладах вищої освіти в науково-педагогічному дискурсі КНР кінця ХХ – початку ХХІ століття.

У ході дослідження встановлено, що проблема організації фортеп'яної освіти в закладах вищої освіти, визначення її перспектив і подальших стратегій розвитку, є актуальною і такою, що постійно знаходиться в полі зору наукової, педагогічної та музичної громадськості КНР. У переліку питань, що активно обговорюються в останні роки, передусім, виділяються такі, що пов'язані з аналізом досягнень, здобутків фортеп'яної освіти й пошуком способів її подальшого вдосконалення. Серед них було названо: перегляд й удосконалення науково-методичного забезпечення фортеп'яної освіти; пошук нових підходів до підготовки молодих виконавців; розробку нових навчальних планів, програм навчальних курсів і дисциплін, різних факультативів із поглиблення й розширення змісту підготовки здобувачів; пошук й упровадження нових форм і методів підготовки виконавців; питання, що тісно пов'язані зі встановленням здібностей й аналізом якостей, якими повинні володіти майбутні абітурієнти консерваторій та інших типів закладів вищої освіти, що надають фортеп'яну освіту.

Доведено, що активне й широке обговорення в науково-педагогічному й музичному дискурсі КНР набули також проблеми й труднощі в організації фортеп'яної освіти, що мають місце й досі. Особливої гостроти або «першочерговим завданням», що потребує нагального розв'язання, набувають питання, що пов'язані зі створенням «національної китайської фортеп'яної школи», із «інтегруванням фортеп'яно в китайську національну культуру», розробкою й удосконаленням виконавських технік, змісту, якістю викладання фортеп'яно тощо.

Ключові слова: фортеп'яна освіта, заклади вищої освіти, проблема, обговорення, КНР.

Як цитувати: Друганова О.М., Чжан Цзе. Організація фортеп'яної освіти у закладах вищої освіти КНР як актуальна науково-практична проблема. *Наукові записки кафедри педагогіки*. 2023. № 52, С. 36-42. <https://doi.org/10.26565/2074-8167-2023-52-04>

In cites: Druhanova, O., Jie, Zh. (2023). The organization of piano education in institutions of higher education of the PRC as an actual scientific and practical problem. *Scientific notes of the pedagogical department*. 52, 36-42. <https://doi.org/10.26565/2074-8167-2023-52-04> [in Ukrainian]

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Інтенсивний розвиток фортеп'яного виконавства в Китайській Народній Республіці, що спостерігаємо з другої половини

ХХ століття, вагомі досягнення китайських виконавців на міжнародних конкурсах зумовлюють ретельну увагу світу до вивчення та аналізу в цій країні досвіду організації фортеп'яної освіти загалом й вищої зокрема. Наголосимо,

що в КНР сучасний стан розвитку фортепіанної освіти визначають як «весняну пору», «фортепіанний бум», «лихоманку з навчання гри на фортепіано» [3, с. 82; 13]. Фінансово забезпечені китайські родини, як зазначають дописувачі, «сприймають гру на фортепіано як перший вибір для розвитку інтелекту, естетичних і художніх досягнень у власних дітей» [3, с. 82]. У цілому ж у масовій свідомості КНР фортепіано сприймається як «символ матеріальної забезпеченості, успішності, освіченості, західного образу життя» [13, с. 139].

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Зазначимо, що для дослідження стану організації й особливостей розвитку фортепіанної освіти в закладах вищої освіти КНР інтерес представляють здобутки китайських і українських учених, у яких тією чи іншою мірою висвітлена порушена нами проблема: роботи, присвячені процесу становлення й розвитку фортепіанного мистецтва у Китаї (Бянг М., Вей Ю. Г., Лі Лінцзюнь, Ляо Моя, Ліан Маочунь, Че Чао, Ван Юйхе, Хуан Чжулін); у яких висвітлюються питання теоретичної фортепіанної педагогіки в КНР (Бянь Мен, Гэ Юедэ, Ин Шичжэна, Тун Даоцзинь, Чжоу Гуанрен, Янь Чжихао та ін.); розкриваються особливості організації фортепіанної освіти загалом і навчання гри на піаніно зокрема (Ма Сіньюань, Ляо Моя, У Юань, О. Навливайко та інших) тощо.

Формулювання мети статті – аналіз актуальних питань організації фортепіанної освіти в закладах вищої освіти в науково-педагогічному дискурсі КНР кінця ХХ – початку ХХІ століття.

Методи дослідження. У процесі написання статті використовувалися такі методи: загальнотеоретичні (узагальнення, аналіз, синтез тощо), що дозволили розкрити актуальність і ступінь досліджуваності обраної проблеми, охарактеризувати головні ідеї щодо удосконалення змісту, форм, методів фортепіанної освіти в закладах вищої освіти країни; виділити й проаналізувати інші актуальні питання, що активно обговорюються науково-педагогічною громадськістю КНР наприкінці ХХ – на початку ХХІ століття.

Виклад результатів дослідження. Проведене дослідження свідчить, що після 50-х рр. ХХ століття, після Культурної революції, розвиток фортепіано в Китаї «переживає славу»: китайські піаністи завойовують призові місця на міжнародних аренах фортепіанної музики; суттєво розширилася й мережа закладів, що пов'язані з фортепіанною освітою. Так, спостерігається стрімке зростання кількості спеціалі-

зованих вищих музичних закладів – консерваторій, професійних музичних коледжів, спеціалізованих місць для популяризації фортепіанної освіти тощо.

Зміни, що відбулися в системі вищої освіти КНР наприкінці ХХ – на початку ХХІ століття, позначилися й на системі вищої освіти загалом і спеціальної музичної зокрема, зумовили перехід на світові стандарти освітніх рівнів: бакалаврат – магістратура – докторантура [13, с. 138].

Про підвищений інтерес до фортепіанної освіти свідчать і виступи керівництва консерваторій, положення прийнятих офіційних документів, що визначають стратегію розвитку цієї галузі в межах періоду, що нами вивчається. Зокрема, у своєму виступі президент (ректор) Центральної музичної консерваторії, голова оргкомітету і художній керівник Пекінського міжнародного конкурсу молодих піаністів імені Фредерика Шопена Ю. Фенг наголосив, що «інтеграція конкурсів фортепіано, виконання та навчання на одній платформі дозволить ... представити видатні досягнення» в цій галузі в КНР, а також сприятиме «подальшому розвитку фортепіанної освіти в Китаї», покращенню «суспільної оцінки музичного мистецтва», «культурному обміну Китаю з рештою світу».

Зростання інтересу до навчання гри на фортепіано, що спостерігаємо в останні десятиліття ХХ століття, актуалізувало питання розробки та удосконалення наукової та науково-методичної роботи з підготовки нових навчальних планів, програм, навчальних і методичних матеріалів тощо. Так, увага науково-педагогічного складу, керівництва закладів вищої освіти, що надають фортепіанну освіту, провідних музикантів тощо сконцентрована на перегляді й удосконаленні науково-методичного забезпечення фортепіанної освіти, на процесі пошуку нових підходів до підготовки здобувачів – молодих виконавців. За цей період було розроблено нові навчальні плани й програми навчальних курсів і дисциплін, різних факультативів з поглиблення й розширення змісту підготовки здобувачів – з теорії музики, історії музики, музики та музичної літератури тощо.

Зазначимо, що з 2009 року в Центральній музичній консерваторії навіть студенти фортепіано були зобов'язані проходити курс диригування [9, с.18]. Окрім того, було розроблено й видано нові навчальні посібники, підручники, інші матеріали; окреслено актуальні напрямки наукових досліджень в галузі фортепіанного мистецтва й освіти в цілому.

Вагоме місце посіла й робота щодо пошуку й упровадження нових форм і методів підготовки виконавців – піаністів. Як зазначає Сюй Бо, «найкращі китайські викладачі націлюють вихованців на глибокий аналіз репертуарних творів і оцінку найкращих, талановитих інтерпретацій» [13, с. 138]; вселяють впевненість у студентів, радять їм «виконувати музику у своїх улюблених жанрах», відкриваючи «свої підходи», «...сильні сторони з самого початку власного розвитку» (професор Чжоу Гуангрен (Zhou Guangren) Центральної музичної консерваторії) [2, с. 370 – 371].

Установлено, що предметом уваги науково-педагогічної й музичної громадськості стають також питання, що тісно пов'язані зі встановленням здібностей й аналізом якостей, якими мають володіти майбутні абітурієнти консерваторій та інших типів закладів вищої освіти, що надають фортепіанну освіту. Серед них називають не тільки інтелектуальні й музичні здібності, а й такі характеристики здобувачів як темперамент, їхній характер (наполегливість, цілеспрямованість, мужність, сміливість і витривалість тощо); координацію рухів пальців, гнучкість кісті руки тощо.

Водночас констатуємо й наявність певних проблем, актуальних питань у розвитку фортепіанної освіти в закладах вищої освіти КНР у підготовці висококваліфікованих музикантів, що активно обговорюються сучасною науково-педагогічною й музичною громадськістю КНР.

Установлено, що однією з вад сучасної фортепіанної освіти в КНР, за визначенням багатьох китайських дослідників, є «не сформованість цілісної системи», що була б «незалежна від світу» [3, с. 82]. Як зауважує Jiao Luo, китайському фортепіанному мистецтву «... бракує широкого бачення культури», а самій китайській фортепіанній музиці «не вистачає конкурентоспроможності і вона бореться на шляху до міжнародного ринку». Дописувач зазначає, що «серед багатьох відомих нам фортепіанних жанрів (російський фортепіанний жанр, німецький фортепіанний жанр, французький фортепіанний жанр і т. ін.), немає такого поняття, як «китайський фортепіанний жанр», а є лише кілька творів, відомих світу [3, с. 82]. Показник появи китайських фортепіанних творів на великих міжнародних фортепіанних конкурсах, або концертах, як наголошує дослідник, «вкрай низький або нульовий» [3, с. 82].

Як зазначає Jiao Luo – автор статті «The Research on Nationalization of Chinese Piano Education» (2022), дослідження способів й засобів

націоналізації китайської фортепіанної освіти є надзвичайно важливим. «Для традиційних народних інструментів і народних пісень у процесі розвитку національного фортепіанного мистецтва потрібно національними методами успішно адаптувати їх у сольні фортепіанні п'єси», – зауважує Jiao Luo [3, с. 82 – 83]. На його думку, одним зі способів розв'язання порушеної проблеми може бути адаптація «національного, традиційного та класичного репертуару в націоналізовану фортепіанну п'єсу, яка відповідає вимогам розвитку та виконавських характеристик фортепіанного мистецтва» [там само]. Як наголошує Jiao Luo, головними завданнями націоналізації фортепіано в КНР полягає в тому, щоби «по-справжньому передати дух, сенс, культуру і стиль нашої нації, і в той же час стати зв'язком для Заходу, щоб краще пізнати і зрозуміти Китай»; сприяти розвитку «китайської фортепіанної музики і школи шляхом обрання фортепіано як носія і поширення засобів національної освіти» тощо [3, с. 87 – 88].

Наголосимо, що вищевказана нами проблема, що була порушена цим дослідником, не є новою й її активне обговорення розпочалося ще на початку 90-х рр. ХХ століття. Серед учасників наукового дискурсу з цього питання варто назвати Вей Ю. Г. (Wei, Y. G., 1987), який висвітлює історію розвитку фортепіано в поєднанні із західною технікою в процесі розробки китайських фортепіанних творів; пояснив стиль і характеристики самого раннього національного фортепіанного твору в Китаї [6].

Варта уваги і праця, що була підготовлена Бянь Менем (Bian, M., 1996) [1], яку вже визначено як «змістовна... для розвитку китайських фортепіанних талантів» [3, с.83]. У цьому дослідженні Бянь Мен ретельно проаналізував художні форми і методи виконання національної фортепіанної творчості, узагальнив і презентував практику викладання фортепіано; запропонував для обговорення «перспективний план розвитку і виховну практику національної фортепіанної творчості» тощо [3, с.83].

У контексті порушеної проблематики заслуговують на увагу й дослідження Ян Юна (Yan, Y., 2002, 2005) [7], у яких проаналізовано ступінь «націоналізації» фортепіано в КНР, і визначено, що вона (ступінь – О.Д., Ц. Ч.) є «не високою, ...через відсутність китайських національних фортепіанних творів, ігнорування їх використання у практичній музичній освіті та вестернізації фортепіанної освіти» [3, с. 84]. Серед пошуків способів активізації процесів «націоналізації фортепіанної музики» в Китаї

Ян Юн (Yan, Y.) виділив: «збільшення створення національних фортепіанних творів, підвищення національної свідомості педагогів з фортепіано, посилення соціальної спрямованості та зміцнення статусу національної фортепіанної музики в фортепіанній освіті» [3, с. 84]. Зазначимо, що цій проблематиці дослідник присвятив ще низку досліджень, що вийшли в наступні роки.

Варто назвати й дослідження Чжао Сяошен (Zhao, X.S., 2007) [10], результати яких викладені в книзі, що названо «першою книгою, яка інтегрує китайську та західну теорію створення фортепіано та виконавську практику». Дослідник пояснив дослідження стилю та характеристик національних фортепіанних творів у практиці західних методів виконання [3, с. 84]; Ян Шуя (Yang, S., 2009) [8], який наголосив на тому, що «основною причиною обмеження націоналізації фортепіанної освіти» є «відсутність національного підручника фортепіанної музики». Дописувач вважає, що «націоналізація фортепіанних творів може бути реалізована шляхом зміцнення ідейної свідомості, популяризації фортепіанних творів і стандартизації матеріалів для навчання фортепіано» [8].

Окрім того, у переліку праць, в яких тією чи іншою мірою висвітлено вищевказану нами проблему, заслуговують на увагу праці Лін Цзясюаня (Lin, J. X., 2008), Ян Чжиша (2011), Чжоу Тінгтінь (2013) та інших [3, с.83 – 85].

Суттєвої критики з боку дослідників, педагогів, відомих музикантів КНР зазнає й існуюча й досі практика використання деякими педагогами «неперевіраних, сумнівних» форм і методів викладання [13, с. 141], що негативно позначаються на розвитку виконавської майстерності здобувачів-музикантів. У їх переліку називають:

- існуючу в деяких закладах практику заміни індивідуальних уроків на групові заняття з фаху з кількома учнями одночасно;
- «абсолютизацію технічного розвитку», що наносить суттєву шкоду загально-художньому формуванню та ґрунтовній музично-теоретичній освіті молодого виконавця. Жорсткі настанови викладача-наставника на вдосконалення технічної сторони виконавства, як заважують дописувачі, в подальшому позначається на «глибині і художньої зрілості виконавства китайських піаністів» [13, с. 141]. Автор роботи «A glimpse into chinese piano education and performance through an influential professor» Синь Чжан (Xin Zhang, 2021) зазначає, що крім високо-розвинених технічних навичок, правильне

виконання музичних творів «вимагає витонченої і чутливої музичної експресії». Так само, зв'язок із тонкощами і інтенсивністю почуттів і емоцій, пов'язаних з музикою західних (переважно європейських композиторів), як зауважує дописувач, «представляє китайським піаністам виклик, який виходить за рамки їхньої технічної майстерності» [9, с. 16]. Отже, необхідним є дотримання балансу між музичною технікою і музичним вираженням, інтерпретацією музичних творів [там само].

Певної критики зазначає й статична техніка, що все ще залишається «специфічною рисою фортепіанної гри китайських піаністів» й тісно пов'язана з «конфуціанською філософією, в якій стверджувалося, що людське почуття не повинно занадто явно проявлятися у зовнішніх фізичних діях особи» [14, с. 165 – 166]. Як зазначає Ма Сіньюань, «у Китаї цінується зовнішня стриманість, інтровертний стиль фортепіанної гри, а у переліку музичних творів, яким надають перевагу називаються твори в стилі «Вен» (спокій), що демонструють «простоту, скромність, благородство і розмах» [там само].

Аналіз наукових джерел [3; 13 – 17] свідчить, що попри суттєві досягнення в галузі фортепіанної освіти й мистецтва в КНР загалом, критики зазнає також:

- «відсутність єдиної загальнонаціональної методологічної бази та державних стандартів якості музичної освіти, які б стали основою для виховання виконавців на всіх щаблях музичної освіти». Дослідники відзначають брак «загальнонаціональних програм з методики навчання гри на фортепіано, єдиних навчальних планів, посібників тощо» [13, с. 139]. «Відставання в розвитку і побудови національної фортепіанної навчальної програми», як наголошує Jiao Luo, «серйозно обмежує національний розвиток фортепіанної освіти» [3, с. 89];
- акцент на іноземних та ігнорування китайських фортепіанних творів, що за зауваженням Jiao Luo, «об'єктивно призводить до послаблення вивчення учнями китайських фортепіанних творів, знижує їх інтерес до вивчення національного контенту і, природно, формує їх байдужість до знань китайської фортепіанної народної музики». Як наголошує дописувач, існує «величезний розрив і серйозний дисбаланс в пропорції фортепіанних творів з китайськими національними особливостями в порівнянні з іноземними фортепіанними творами» [3, с. 88];

- низький, незадовільний рівень деяких педагогів, переважно провінційних закладів освіти, що випускають «слабких» виконавців, які згодом стають «поганими викладачами» (Ляо Моя, Хуан Даган та ін.) [13, с. 140; 16].

Суттєвої критики з боку громадськості знає також відсутність або слабкий розвиток у студентів-піаністів готовності й здатності до самостійного аналізу музичного репертуару, повну залежність від думки, уподобань їхнього викладача. Так, деякі з викладачів велику увагу приділяють копіюванню, повному відтворенню здобувачем фортепіанного твору. Натомість ігнорується важливість формування у здобувача-музиканта потреби звернення до суміжних мистецьких галузей, усвідомлення важливості залучення знань з поезії, театру, драматичного й інших мистецтв. Усе це наносить суттєву шкоду формуванню індивідуальності самого студента, розкриттю для нього цілісного сприйняття музичного світу й мистецтва в цілому.

Висновки й перспективи подальших досліджень. Отже, проведений науковий пошук свідчить, що проблема визначення перспектив і стратегії розвитку фортепіанної освіти в закладах вищої освіти в КНР є актуальною і такою, що постійно перебуває в полі зору наукової, педагогічної та музичної громадськості Китайської Народної Республіки. У переліку питань, що активно обговорюються в останні роки варто назвати такі, як-от:

- аналіз досягнень фортепіанної освіти й способів її вдосконалення;
- активне й широке обговорення наявних проблем, труднощів, недосконалостей. Зауважимо, що особливої гостроти або «першочерговим завданням», що потребує нагального розв'язання, є питання, що пов'язані з створенням «національної китайської фортепіанної школи», з «інтегруванням фортепіано в китайську національну культуру», розробкою й удосконаленням виконавських технік, змісту, якістю викладання фортепіано тощо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бондаренко А., Наливайко О. Внутрішня мотивація здобувачів як першочергова складова навчання гри на фортепіано. *Освітологічний дискурс*. 2021, No 3 (34) 83 – 95.
2. Лу Цзе. Концептосфери китайської програмної фортепіанної музики XX – початку XXI століть: дис. ... наук ступ. канд. мистецтвознавства: 17.00.03. Львів, 2017. 171 с.
3. Ляо Моя. Фортепіанний конкурс як феномен музичної культури Китаю. Дис. ... доктора філософії: 034 – «Культурологія». Національна музична академія України імені П. І. Чайковського, Міністерство культури та інформаційної політики України. Київ, 2022. 218 с.
4. Ма Сіньюань Активізація творчої діяльності піаністів з Китаю в контексті світової виконавської культури. *Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова*. Серія 14. Теорія і методика мистецької освіти, 2019, вип. 27 С. 161 – 167.
5. Наливайко О. Цифровізація освітнього середовища в закладах вищої освіти Китайської Народної Республіки. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка*. Дрогобич: Видавничий дім «Гельветика», 2020. Вип. 32. Том 2. С.188 – 194.
6. Янь Чжихао. Проблеми фортепіанного мистецтва Китаю у працях китайських дослідників. *Українська музика*. 2017. № 4 (26). С. 94-101.
7. Янь Чжихао. Шляхи проникнення європейського фортепіанного мистецтва у китайський культурний простір. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка*. Серія: Мистецтвознавство. 2017. № 2. Вип. 37. С. 51-57.
8. Bian, M. (1996). *The Formation and development of Chinese piano culture*. Beijing, China: Huale Publishing House.
9. Huang Dagang 黄大岗, “Zhou Guangren gangqin jiaoxue yishu” 周广仁钢琴教学艺术 [The Art of Piano Teaching of Zhou Guangren], (Beijing, The Central Conservatory of Music Press, 2007), 363 – 364.
10. Jiao Luo The Research on Nationalization of Chinese Piano Education. Kovit Kantasiri, School of Liberal Arts, Shinawatra University, P. 81 – 91.
11. Liao, Moya. Piano performing art of China. Pages from history. ARJHSS. 2021. Volume-04, Issue-09. P. 72–76. URL: <https://www.arjhss.com/wp-content/uploads/2021/09/I497276.pdf>
12. Lin, En Pey. The development of piano music in China : Master of Music thesis / University of Tasmania, 1989. 137 p.
13. Wei, Y. G. (1987). *On Piano Music Creation in China*. Beijing, China: Culture and Art Publishing House.

14. Yan, Y. (2002). Thoughts on the nationalization of piano education. *Journal of Teachers College of Qingdao University*, 19, 77– 80.
15. Yang, S. (2009). The Nationalization process of Chinese piano Works and Thoughts on the Nationalization of piano education. *Musical Instrument School*, 58– 60.
16. Zhang, Xin, "A glimpse into chinese piano education and performance through an influential professor" (2021). Theses and Dissertations-Music. 192. https://uknowledge.uky.edu/music_etds/192
17. Zhao, X.S. (2007). *The Way of Piano Performance*. Shanghai, China: Shanghai Music Publishing House.

Стаття надійшла до редакції 02.04.2023

Стаття рекомендована до друку 18.04.2023

Olena Druhanova

Doctor of pedagogical sciences, professor Professor of the Pedagogy Department,
V. N. Karazin Kharkiv National University Svobody Square 4, Kharkiv, Ukraine, 61022
druganova_lena@ukr.net ORCID: 0000-0002-5985-8293

Zhang Jie

PhD candidate of the Department of Education and Innovative Pedagogy of H. S. Skovoroda Kharkiv
National Pedagogical University, Valentynivska street, 2, Kharkiv, Ukraine, 61166
e-mail: 419785422@qq.com ORCID:0000-0003-3045-764

THE ORGANIZATION OF PIANO EDUCATION IN INSTITUTIONS OF HIGHER EDUCATION OF THE PRC AS AN ACTUAL SCIENTIFIC AND PRACTICAL PROBLEM

The purpose of the article is to analyze the topical issues of the organization of piano education in institutions of higher education in the scientific and pedagogical discourse of the People's Republic of China at the end of the 20th - beginning of the 21st century.

In the course of the study, it was established that the problem of organizing piano education in institutions of higher education, determining its prospects and further development strategies, is relevant and is constantly in the field of view of the scientific, pedagogical and musical public of the People's Republic of China. In the list of issues that have been actively discussed in recent years, first of all, those related to the analysis of the achievements and achievements of piano education and the search for ways of its further improvement stand out. Among them were named: revision and improvement of scientific and methodical support of piano education; search for new approaches to training young performers; development of new curricula, programs of training courses and disciplines, various electives to deepen and expand the content of the training of applicants; search and implementation of new forms and methods of training performers; issues that are closely related to the establishment of abilities and the analysis of qualities that future entrants to conservatories and other types of higher education institutions providing piano education should possess.

It has been proven that the problems and difficulties in the organization of piano education, which still exist, have been actively and widely discussed in the scientific-pedagogical and musical discourse of the People's Republic of China. Issues related to the creation of a "national Chinese piano school", "integration of the piano into Chinese national culture", development and improvement of performance techniques, content, and quality become particularly acute or "priority tasks" that require an urgent solution. teaching piano, etc.

Key words: piano education, higher education institutions, problem, discussion, China.

REFERENCES

1. Bondarenko, A. Nalyvaiko, O. (2021). Internal motivation of students as a priority component of learning to play the piano. *Educological discourse*, No 3 (34).pp 83 – 95. [in Ukrainian].
2. Lu, Jie (2017). Conceptospheres of Chinese program piano music of XX – beginning of XXI centuries: Dissertation ... candidate degree in Arts. Specialization. 17.00.03 – Musical art. M. Lysenko Lviv National Musical Academy. Lviv, 171 p. [in Ukrainian].
3. Liao, Moya (2022). Piano competition as a phenomenon of the China musical culture. Dissertation ... Doctor of Philosophy in specialty 034 "Culturology". National Music Academy of Ukraine named after P. I. Tchaikovsky, Ministry of Culture and Information Policy of Ukraine. Kyiv, 218 p. [in Ukrainian].
4. Ma, Xinuan (2019). Activation of creative activity of pianists from China in the context of world performing culture. *Scientific journal of the National Pedagogical Dragomanov University. Series 14. Theory and Methodology of Art Education*, issue 27. P. 161 – 167. [in Ukrainian].

5. Nalyvaiko, O. (2020). Digitalization of the educational environment in higher education institutions of people's republic of China. Humanities science current issues: Interuniversity collection of Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University Young Scientists Research Papers. Drohobych: Publishing House „Helvetica”, Issue 32. Volume 2. [in Ukrainian].
6. Yan, Zhihao (2017). The problems of china fortepiano art in the works of chinese reearchers. *Ukrainian music*. № 4 (26). P. 94-101. [in Ukrainian].
7. Yan, Zhihao (2017). The ways of penetration of fortepiano art in chinese cultural space. *Scientific Notes of Ternopil National Pedagogical University. V. Hnatiuk*. Series: Art History. № 2. Вип. 37. P. 51-57. [in Ukrainian].
8. Bian, M. (1996). *The Formation and development of Chinese piano culture*. Beijing, China: Huale Publishing House.
9. Huang, Dagang (2007). 黄大岗, “Zhou Guangren gangqin jiaoxue yishu” 周广仁钢琴教学艺术 [The Art of Piano Teaching of Zhou Guangren], (Beijing, The Central Conservatory of Music Press), P. 363-364.
10. Jiao, Luo (2021). The Research on Nationalization of Chinese Piano Education. Kovit Kantasiri, School of Liberal Arts, Shinawatra University, P. 81 – 91.
11. Liao, Moya. Piano performing art of China. Pages from history. ARJHSS. Volume-04, Issue-09. P. 72–76. URL: <https://www.arjhss.com/wp-content/uploads/2021/09/I497276.pdf>.
12. Lin, En Pey (1989). The development of piano music in China: Master of Music thesis / University of Tasmania, 137 p.
13. Wei, Y. G. (1987). *On Piano Music Creation in China*. Beijing, China: Culture and Art Publishing House. [in English].
14. Yan, Y. (2002). Thoughts on the nationalization of piano education. *Journal of Teachers College of Qingdao University*, 19, 77– 80.
15. Yang, S. (2009). The Nationalization process of Chinese piano Works and Thoughts on the Nationalization of piano education. *Musical Instrument School*, 58– 60.
16. Zhang, Xin (2021). “A glimpse into Chinese piano education and performance through an influential professor”. Theses and Dissertations-Music. 192. https://uknowledge.uky.edu/music_etds/192.
17. Zhao, X.S. (2007). *The Way of Piano Performance*. Shanghai, China: Shanghai Music Publishing House.

The article was received by the editors 02.04.2023

The article is recommended for printing 18.04.2023